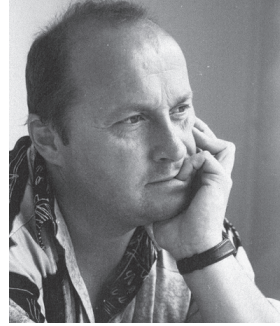

Milan Vincetič

Legende

Tišine

Vse zvezde gledajo
v spregled in davno
čez meglice in daljice

kot pritegla luč,
da smo pod razno
in navkljub.

Kopernik

Obesila si perilo
na peto repatice
in veselje se je skrilo

in bridko poglobilo
v hruškast modrc
in je neminljivo.

Sirene

Vihari se in riba krov
in dojki sta otoka,
na gladkem svit in smeli tok,

nagel kot neparni prst,
ki ga priščipne školjka,
in lov je spet odprt.

Table

Ker se hodi po vodi
in kruh vzhaja v telo,
ker se obuja od mrtvih,

na kamnati plošči
beseda prileže v meso
in smo božje nedolžni.

Miramar

Beli se prebeli grad,
klesan iz morske pene,
v njem zavrtnjen postavljač,

pod njim pomol in klopca
ter na njej perica
v srajci črnega zamorca.

Doma

Luna se je položila
kot cekin čez veke,
v njih pa vodnjak

in pes, ki bevska na dnu
nad tujcem, ki odšepa,
in sva v snu.

Samote

Šminka na kavni skodelici
ni bila tvoja ne njena,
a zloguje se goščča

v sence in sanje
o mimohodju
v samo staročasje.